

Vítr to ví

Waldemar Matuška, 1968

4/4: ↓ ↓↑ ↑↓↑

C F C

1. Míle a míle jsou cest které znám,

F G

jdou trávou a úbočím skal.

C F C Am

Jdou cesty zpátky a jdou cesty tam

C F G

a já na všech s vámi stál.

C F C

Proč ale blátem nás kázali vést

F G

a špínou nám třísnily šat?

F G C Am

R. To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,

F G⁷ C

ten vítr co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest

a dál po nich zástupy jdou.

Kříže jsou bílé a lampičky hvězd

jen váhavě svítí tmou.

Bůh ví, co růží, jež dál mohli kvést,

spí v hlíně těch práchnivých blat!

R. To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
ten vítr co začal právě vát.

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás:
proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč, že se má člověk bát?

R. To ví snad jen déšť...